

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

I. Baggrunden for Den internationale Sukkeroverenskomst af 1958.

Den store depression i trediverne med dens voldsomme prisfald på råvarer viste klart behovet for en omfattende international regulering på råvarehandelens område til stabilisering af priser og afsætningsforhold, og i konsekvens heraf oprettedes under De forenede Nationers økonomiske og sociale Råd i 1947 en komité — Interim Coordinating Committee for International Commodity Arrangements — som fik til opgave at organisere studiegrupper og indkalde til internationale konferencer vedrørende bestemte varer.

Sådanne studiegrupper, der har været nedsat i ret stort antal, skal følge markedsudviklingen og på hvert enkelt vareområde undersøge mulighederne for internationalt samarbejde, blandt andet i form af vareaftaler, som forelægges de interesserede lande til godkendelse på ovennævnte konferencer.

Det internationale samarbejde har hidtil kun resulteret i indgåelse af forholdsvis få vareaftaler, af hvilke Danmark har ratificeret to: Den internationale Hvedeoverenskomst af 1949 med senere forlængelser og ændringer og Den internationale Tinoverenskomst af 1954.

En international sukkerkonference i London i 1953, på hvilken Danmark var repræsenteret, afsluttedes med indgåelsen af Den internationale Sukkeroverenskomst af 1953, som Danmark undertegnede, men aldrig ratificerede, navnlig under hensyn til, at de øvrige nordiske lande, der dengang udgjorde et vigtigt marked for dansk sukker, ikke ønskede at tiltræde overenskomsten.

Denne overenskomst, hvori der i 1956 blev foretaget visse ændringer, udløb den 31. december 1958, og med henblik på udarbejdelsen af en overenskomst til afløsning heraf, indkaldte FN på ny til en sukkerkonference i Genève i efteråret 1958.

På konferencen opnåedes der enighed om den foreliggende overenskomst, som blev undertegnet af Danmark den 23. december 1958.

Formålet med den nye overenskomst er, lige som det var tilfældet med overenskomsten af 1953, at hidføre en stabilisering af priser og afsætningsforhold, i første række gennem fastsættelse af kvoter, som eksportlandene indrømmes ret til at eksportere, og hvis størrelse reguleres efter nærmere i overenskomsten fastsatte regler, herunder navnlig ved ændringer i verdensmarkedsprisen.

Af ændringerne i forhold til overenskomsten af 1953 er der først og fremmest grund til at nævne, at bestemmelserne vedrørende fastsættelsen og udnyttelsen af eksportkvoterne er gjort mere smidige, og at de minimumslagre, som eksportlandene skal holde af hensyn til de importerende lande, er forhøjet fra 10 til 12½ pct., ligesom overenskomsten tilsigter at skabe mulighed for indgåelse af optionsordninger med henblik på køb respektive salg af bestemte kvanta til fastsatte priser, såfremt verdensmarkedsprisen bevæger sig uden for det i overenskomsten omhandlede spillerum.

II. Indholdet af Den internationale Sukkeroverenskomst af 1958.

Almindelige formål.

Overenskomstens væsentligste formål er, som det fremgår af artikel 1, at sikre sukkerforsyninger til importerende lande og sukkermarkeder for eksporterende lande til rimelige og stabile priser og at fremme forbruget og produktionen af sukker.

Definitioner.

Artikel 2 giver definitioner af visse udtryk, som findes i overenskomstens bestemmelser.

Almindelige forpligtelser for deltagende regeringer.

I erkendelse af, at anvendelsen af subsidier kan komme i konflikt med opretholdelsen af rimelige og stabile priser, bestemmes det i artikel 3, at et land, der yder subsidier, som øger dets eksport eller mindsker dets import, skal gøre Det internationale Sukkerråd (herefter kaldt Rådet) bekendt med subsidierne og med de forhold, som har nødvendiggjort dem. Et land, der føler sig ramt eller truet af et andet lands subsidier, kan forlange forhandling med dette med henblik på nedsættelse af subsidierne, og også Rådet kan gribe ind og frømsætte henstillinger.

De enkelte lande indvilger i artikel 4 i at træffe foranstaltninger til opfyldelse af deres forpligtelser med henblik på at nå de i artikel 1 nævnte mål.

Artikel 5 fastslår en pligt for landene til at mindske uforholdsmæssige byrder på sukker, herunder sådanne, der skyldes privat eller offentlig kontrol og skattepolitiske foranstaltninger.

I artikel 6 erklærer landene, at de vil søge at opretholde rimelige arbejdsvilkår i sukkerindustrien.